

Jsem nádraží

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Jsem jako nádraží,
mám na čekání, na loučení koncesi
jsem jako nádraží
a po peroně dívky jdou jak procesí,
to jsem já.
2. Jsem jako nádraží
a pro vzpomínky úschovnu mám bezednou,
vždycky mě zaráží,
že lásky mé si vůbec něco vyzvednou,
to jsem já.

Jsem jak to nádraží.

- R: Vlak půlnoční
už z dálky září,
vlak půlnoční,
těch vozů, těch oken, těch tváří.
3. Jsem jako nádraží,
co zachvívá se každou novou soupravou,
vy, slečno s bagáží,
vy dozajista také nejste tou pravou.

Jsem nádraží,
jsem nádraží.

4. Haló, tady nádraží.
Ne, ještě nepřijela, má zpoždění.
Čekám ji každou chvíli,
čekám ji už léta.

Ovšem – také je možné,
že byla odkloněna na jinou trať,
a že naší stanicí nikdy neprojede.

R:

5. Jsem jako nádraží,
mám na čekání, na loučení koncesi
jsem jako nádraží
a po peroně dívky jdou jak procesí.

Jsem nádraží,
jsem nádraží,
jsem nádraží.